अनादिष्टो ऽपि भूपस्य दृष्ट्वा हानिकरं च यः ।
यतते तस्य नाशाय स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ ९९ ॥
ताडितो ऽपि दुरुक्तो ऽपि दण्डितो ऽपि महीभुजा ।
यो न चिन्तयते पापं स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ १०० ॥
५ न गर्वं कुरुते माने नापमानेन तप्यते ।
स्वाकारं रक्षयेद्यस्तु स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ १०१ ॥
न क्षुधा पीड्यते यस्तु निद्रया न हि कर्हिचित् ।
न च शीतातपाद्यैश्च स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ १०२ ॥
श्रुत्वा साङ्ग्रामिकां वार्तां भविष्यां स्वामिनं प्रति ।
१० प्रसन्नास्यो भवेद्यस्तु स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ १०३ ॥
सीमा वृद्धिं समायाति शुक्लपक्षे यथेन्दुराट् ।
नियोगसंस्थिते यस्मिन् स भृत्यो ऽर्हो महीभुजां ॥ १०४ ॥
सीमा सङ्कोचमायाति वह्नौ चर्म यथा धृतं ।
स्थिते यस्मिन् स तु त्याज्यो भृत्यो राज्यं समीहता ॥ १०५ ॥
१५ यस्मिन् कृत्यं समावेश्य निर्विशङ्केन चेतसा ।
आस्यते सेवकः स स्यात् कलत्रमिव चापरं ॥ १०६ ॥

तथा शृगालो ऽयमिति मन्यमानेन ममोपरि यत् स्वामिनावज्ञा क्रियते तदप्ययुक्तं । उक्तं च यतः ।

कौशेयं कृमिजं सुवर्णमुपलाद्दूर्वापि गोलोमतः
२० पङ्कात्तामरसं शशाङ्क उदधेरिन्दीवरं गोमयात् ।
काष्ठादग्निरहेः फणादपि मणिर्गोपित्ततो रोचनी
प्राकाश्यं स्वगुणोदयेन गुणिनो गच्छन्ति किं जन्मना ॥ १०७ ॥
एरण्डभिण्डार्कनलैः प्रभूतैरपि सञ्चितैः ।
दारुकृत्यं यथा नास्ति तथैवाज्ञैः प्रयोजनं ॥ १०८ ॥
२५ मूषिका गृहजातापि हन्तव्या सापकारिणी ।